

"...

II- İTİRAZIN GEREKÇESİ :

Mahkemenin 14.10.1987 günlü, Esas: 1986/110 sayılı başvurusunun gerekçesi aynen şöyledir:

"...Dava konusu taşınmazın bulunduğu Subaşı köyünün Tapulaması 766 sayılı yasanın hükümlerine göre 1979 yılında tamamlanmıştır. Dava konusu taşınmaz kesinleşmiş orman tahdidini hükümlerinde kalması nedeni ile Tapulaması yapılmamış orman olarak bırakılmıştır. Orman Bakanlığının 11.4.1981 gün ve 10 sayılı oluru ile Subaşı köyü mülkî sınırları içerisinde bulunan ormanlarda 6831 sayılı yasanın 1. maddesine göre Orman kadastro ve aynı yasanın 1744 sayılı yasa ile değişik 2. maddesi gereğince Orman sınırları dışına çıkarılacak yerler hakkında uygulama yapmak üzere yetki verilmiş ve bu yetkiye dayanılarak orman kadastro komisyonu 17.8.1982 tarihli işe başlama tutanağı ile çalışmaya başlamış ve o yıl işi tamamlayarak gerekli ilamları yapmış ve çıkarma işlemi dosyadaki orman işletme müdürlüğünün dosyadaki yazısında belirtildiği gibi 22.12.1982 tarihinde kesinleşmiştir.

Dava konusu taşınmaz başında 19.4.1987 tarihinde yapılan keşif ve uygulamaya göre dava konusu 1091 nolu parselin tahdidini yapılarak kesinleşen ve M. Hazinesi adına 1952 Tarih 22 numarada 5.755.500 m². yüzölçümünde olarak tescil edilen MEŞEAĞZI DEVLET ORMANI içinde kaldığı ve bu ormanın bir parçası olduğu daha sonra 1981 yılında Hazine adına orman rejimi dışına çıkarıldığı belirlenmiştir. Dava konusu parselin evveliyatı Devletin hüküm ve tasarrufu altında bulunan orman iken 1942 yılında Kadastro yapılmış ve M. Hazinesi adına orman olarak tescil edilmiştir. Böylece dava konusu taşınmaz kamu emlakı vasfını kazanmıştır.

Devlet ormanlarının mülkiyeti Hazineye aittir. Orman rejimi dışına çıkarılsa bile yine de mülkiyeti hazinenindir. Çünkü 6831 sayılı yasanın değişik 2. maddesine göre çıkarma işlemi kesinleştikten hemen sonra tapuda kesin tahsis-ve tescil işlemi Hazine adına yapılacaktır. Yani orman rejiminden çıkarma işleminden hem önce ve hem de sonra o taşınmazın tapulu olma hali devam edecektir. Tapulu bir yerde ise zilyet hükümlerinin yürümesi, Anayasanın temel ilkeleri çerçevesinde mümkün değildir. Evveliyatı devlet ormanı olan ve Devletin mülkiyetinde bulunan yerde zilyetliğe değer vermek (Devlet ormanlarının zilyetliği devrolunamaz. ve bu ormanlar zaman aşımı ile mülk edinilemez.) hükmünü taşıyan Anayasanın 169. maddesine aykırıdır. Şayet dava konusu taşınmaz orman sınırı dışına çıkarıldığı halinde bu yeri kullanan kişi ya da kişiler hakkında ormanı tahrip ve açma suçlarından 6831 sayılı yasanın 91 ve 93 üncü maddeleri uyarınca tahkikatı yapılmış olsa idi, cezalandırılması muhakkaktı. Halbuki 3402 sayılı yasanın 45, 46, 14, 17. maddeleri ile getirilen hükümlerle ormanı açanların cezalandırılması şöyle dursun açtığı orman parçası o kişiye verilerek ödüllendirilmekte ve af edilmiş olmaktadır. Halbuki Anayasanın 169. maddesi uyarınca (Orman suçları için genel ve özel af çıkartılamaz) hükmü getirilmiştir. Dava konusu taşınmazın bitişiğindeki orman sahası 1981 yılında orman rejimi dışına çıkarılmasından sonra yine kişiler tarafından açılmaya devam olunmuş olduğu mahkememizce görülmüş ve ormanı açan kişiler hakkında işlem yapılması için orman işletme müdürlüğüne yazı yazılmış ve orman işletme müdürlüğü ormanı açan kişiler hakkında zabıt düzenleyerek Sulh Ceza Mahkemesinde dava açıldığını bildirmiştir. Demek ki vatandaş 952 yılında kesinleşen orman tahdidini dinlememiş ormanı açmaya devam etmiş ve bu sebeple tahrip edilen orman bölümü 1981 yılında orman rejimi dışına çıkarılmış ancak yine o tarihten sonra orman kadastro içerisinde kalan bölümü açmaya devam etmiş ve halende

Esas Sayısı:1987/31
Karar Sayısı:1988/13

devam etmektedir. Şimdi bu yeni kadastro yasası hükümleri de bu açma işi Türkiye genelinde daha da hızlanacaktır.

Orman rejimi dışına çıkarılan faaliyetlerine 20.6.1973 tarihinde yürürlüğe giren 1744 sayılı yasadan sonra başlanmıştır. Madde kesin şeklini 5.6.1986 yılında yürürlüğe giren 3402 sayılı yasa ile almış Türkiye genelinde orman rejimi dışına çıkarılma hareketleri daha yeni başlamıştır. Şayet 3402 sayılı kadastro yasasının 14, 17, 45, 46. maddelerinde öngörülmesi gibi ormanı açan ve tahrip eden kişilerin zilyetliğine değer verilecek olursa sırf zilyetlik hükümlerinden ve geçerliliğini yitirmiş tapu kayıtlarından yararlanmak için devlet ormanları çok kısa bir zamanda yok edilecektir. Halbuki Anayasamızın 169. maddesine göre (ormanlara zarar verebilecek hiçbir faaliyete ve eyleme müsaade edilemez. Ormanların tahrip edilmesine yol açan siyasi propaganda yapılamaz.) İşte iptali istenen yasa hükümleri Anayasamızın bu hükmüne de aykırıdır.

Davaya müdahale eden vekili bu yere ait tapu kaydı olduğunu bildirmiştir. Ancak henüz tapu kaydının tarihi ve numarasını bildirmemiştir. Bildireceği bu tapu kaydı yerine uygulandığında dava konusu taşınmaza ait olduğu meydana çıkarsa o takdirde 3402 sayılı yasanın 45. maddesinin 3. fıkrası hükmüne değer vermek sureti ile adına tescil kararı verilebilecektir. Halbuki kesinleşen orman rejimi içinde kalan tapu kayıtları 4785 sayılı yasa gereğince Devletleştirilmiş olması nedeni ile yasal değerini yitirmiştir. Böyle yasal değerini yitirmiş bir tapuya değer vermek ise yıllar önce ölmüş olan bir kişinin mezardan çıkarılarak yeniden yaşama kavuşturulması ile eş anlamlıdır. Bu durum bir çok karışıklıklara sebep olacak kamu düzeni sarsılacaktır. Hazinenin yerinin ve devlet ormanının hiçbir ön koşul aramadan zilliyetliğe ya da yasal değerini yitirmiş bir tapu kaydına dayanarak o kişi adına tescil etmek Anayasamızın 44. maddesindeki (Topraksız veya yeter toprağı bulunmayan kişiye toprak sağlanması üretimin düşürülmesi ve ormanların küçülmesi sonucunu doğuramaz) hükmüne ve Anayasamızın 169. maddesine aykırıdır.

9.7.1987 tarihli ve 19512 sayılı Resmi Gazetede yayınlanan ve 10.10.1987 tarihinde yürürlüğe giren 3402 sayılı kadastro yasasının hükümleri ve mevcut olmasa idi dava konusu bu parselin Anayasamızın 169. ve 170. maddeleri ve 766 sayılı Tapulama Yasası hükümleri ve 6831 sayılı yasanın 3302 sayılı yasa ile değişik 2. maddesi hükmü uyarınca M. Hazinesi adına tescil kararı verilecekti. Ancak 3402 sayılı Kadastro yasasının 45. maddesi 1. fıkrası uyarınca (Orman dışına çıkarılmış ve çıkarılacak yerlerden mevcut 6831 sayılı yasanın 2. maddesinin (B) bendinde belirtilen ... tarım arazileri 31.12.1981 tarihinden önceki vergi kaydı veya geçerli bir belgeye dayanmak şartı ile 14. maddeye göre zilliyetler adına tescil edilir. Zilliyetlik müddeti 31.12.1981 tarihinden geriye doğru hesaplanır

6831 sayılı yasa veya ek ve değişikliklerine göre orman kadastrosu yapılmadan evvelce Hazine adına tesbit veya tescil edilmiş yerlerde de yukarıdaki fıkra hükmü uygulanır.

Orman sınırları içerisinde kalan veya orman dışına çıkarılan alanlarda tapulu yerlerle iskan sureti ile toprak tevzii yolu ile verilen yerler başka bir şart aranmadan hak sahipleri adına tesbit ve tescil edilmiştir.

6831 sayılı yasanın değişik 2. maddesinin (B) bendinin uygulanmasında bu madde hükmü tatbik edilir) denmektedir.

Yine 3402 sayılı yasanın 46. maddesinde (Kadastrosu yapılacak veya daha önce tapulama ve kadastrosu tamamlanmış bulunan yerlerde 766 sayılı yasanın 37. maddesince ...

Esas Sayısı:1987/31
Karar Sayısı:1988/13

Hazine adına kaydedilen taşınmaz mallar bu kanun hükümlerine göre doğan iktisap şartlarına istinaden zilyetleri adlarına tesbit ve tescil olunur.) kuralı getirilmiştir. Şu hale göre Davacı Muzaffer Ucu'nun dayandığı tapu kaydı bu parselde uyarsa tapu kaydına değer verilerek uymazsa davacı Ferruh Keçici'nin 1952 yılından beri devam eden zilliyetliğine değer verilerek 3402 sayılı yasanın 45, 14, 17. maddeleri uyarınca tescil edilmesi mümkün olacaktır.

Dava konusu parselin orman sınırı dışına çıkarma işleminin kesinleştiği tarih 22.10.1982 gündür. O tarihe kadar bu parsel devlet ormanı hükümlerine tabidir ve kamu emlakı niteliğindedir. Anayasanın 169. maddesinin 2. fıkrasında (ormanlar zaman aşımı ile mülk edinilemez) demektir. Halbuki 3402 sayılı yasanın 45 ve 46. maddeleri orman rejimi dışına çıkarılmış ve çıkarılacak yerlerde dahi zilyetlik süresinin 31.12.1981 tarihinden itibaren geriye doğru hesaplanacağını belirtmektedir. Bu durum devlet ormanlarının yağmalanmasına, toprakların erozyona uğramasına ve toprak su dengesinin bozulmasına neden olacaktır. Ormanların yurt ekonomisindeki değerini bilmeyen kişiler nasıl olsa ormandan açtığı yer bir gün bana verilecek düşüncesinden hareket ederek ormanı tahrip etme işini daha da hızlandıracaktır. Şu somut olayımızda bile 952 yılma kadar orman olan taşınmaz o tarihten sonra tahrip ve kesme sonunda orman vasfını kaybetmiş olması nedeni ile 1981 yılında yapılan çalışma ile orman rejimi dışına çıkarılmıştır. 1981 tarihinden itibaren bu dosyanın keşfinin yapıldığı 19.4.1987 tarihine kadar yine açma faaliyetine devam edilmiş ve 1981 yılında tahdit dışına bırakılan orman vasfında olan bir bölüm orman dahi bir takım kişiler tarafından tahrip edilerek tarla haline getirilmiş olduğu Hakimliğimizce keşif sırasında görülmüş ve bu durum Mahkememizin bir yazısı ile orman işletme müdürlüğüne bildirilmiş ancak bundan sonra orman işletme memurları 11 kişi hakkında ormandan tarla açma suçundan zabıt tutmuş ve bu kişilerin cezalandırılması için Sulh ceza mahkemesine dava açmışlardır. Bu durum orman işletme müdürlüğünün 2.7.1987 gün ve 3329 sayılı yazısı ile bildirilmiştir. Türkiye genelinde tüm ormanlarda aynı durum devam etmektedir. Gören ve bilen kişiler olarak çaresizlik içinde yüreğimiz sızlayarak bu duruma seyirci kalmaktayız. Şayet 1981 yılında orman rejimi dışına çıkarma işlemi yapılmayıp ta 1987 yılında yapılmış olsa idi, bu 11 kişinin açtığı ve tarla haline getirdiği orman parçası dahi dinlenecek zilyet tanıklarının yalan söylemesi halinde 3402 sayılı yasanın 14, 17, 45, 46. maddelerinde getirilen hükümler karşısında bu kişiler adına zilyetlikleri ile tescil edilecektir. Ormanların karşı karşıya kaldığı tehlike bütün korkunçluğu ile ve bütün çıplaklığı ile ortadadır. Orman açma ve orman yakma suçlarından dolayı yurdun bütün mahkemelerinde binlerce dava bulunmaktadır. Ormanı açan kişinin hükümlülüğüne dahi bakılmadan o kişinin 31.12.1982 tarihinden 20 yıl zilyetliği var ise yasal değerini yitirmiş bir tapu kaydı var ise o orman parçası o kişi adına tescil edilecektir. Bu durum suçluya prim vermektedir. Hemen her gün çeşitli gazete ve dergilerde (Yurt topraklarının çöl olmasına bir adım kaldı) gibi haberler okumaktayız. 15 yıldan beri sadece taşınmaz mal çekişmeleri ile uğraşan ve yurdun Doğu, Güneydoğu, Ege ve Marmara bölgelerinde görev yapmış bir kişi ile gözlemlerimiz odur-ki yurt toprakları her geçen gün daha da fazla çölleşmektedir.

Teknoloji hızla ilerlemiş olduğundan Büyük Traktör ve Döğerler birkaç dönüm büyüklüğündeki bir tepeyi bir günde dümdüz bir tarla haline getirebilmektedir. İşte orman örtüsü ile kaplı bir tepede böyle bir makinanın birkaç gün çalışmasıyla yüzlerce dönüm orman toprağını orman rejimi dışına çıkarılabilecek bir arazi kesimi haline getirebilecektir. Köyünde ya da yöresinde orman rejimi dışına çıkarma işleminin önümüzdeki yıllarda başlayabileceğinin farkında olan kötü niyetli kişiler daha izah edilen durum gibi birçok olaylar sonucunda orman örtüsünü tamamen yok edecektir. Bundan sonra da 3402 sayılı kadaströ yasanının 45, 46, 14, 17. maddeleri uyarınca o yerin üzerine tescilini sağlayabilecektir.

Esas Sayısı:1987/31
Karar Sayısı:1988/13

Anayasamızın 169. maddesi (Ormanların zaman aşımı ile mülk edinilemeyeceği) ilkesini getirmiştir. Kadastro yasasının 45. maddesinde ise orman rejimi dışına çıkarılmadan dahi o yerde zilyetliğin başlayabileceğini kabul etmektedir. Bir yerin orman sınırı dışına çıkarılması o yerin çıkarma tarihinden önceki niteliğini etkileyemez. Bu sebeple zilyetlik süresinin orman rejimi dışına çıkarma işleminin kesinleşme tarihinden sonra başlaması ancak Anayasamıza göre mümkündür. Halbuki orman rejimi dışına çıkarılan yerler 6831 sayılı yasanın değişik 2. maddesi uyarınca o yer devlete ait orman ise Hazine adına çıkarılacak ve uygulama kesinleştikten hemen sonra tapuda kesin tahsis ve tescil işlemi yapılacaktır. Böylece çıkarma işleminden hemen sonra tapuda Hazine adına gerekli tescil işlemi yapılacağından o taşınmaz hem orman dışına çıkarılmadan önce ve hem de çıkarıldıktan sonra tapulu olma durumunu devam ettirecektir. Böylece tapulu olan bir yerde de zilyetlik hükümleri uygulanamayacaktır.

Orman rejimi konusunda son senelerde birbirini tutmayan ve birbirine temelde çelişik olan birçok yasa çıkarılmıştır. Halbuki orman politikası Devletin yüksek menfaatlerini koruyacak nitelikte olması ve buna göre uzun vade için planlanması gerekmektedir. Bunun içindir ki Anayasamızın 169. maddesinde orman alanlarının daraltılmasına yol açabilecek siyasi ve fiili çalışmaları sınırlayan hükümler konmuştur. Ancak 3402 sayılı yasanın Resmi Gazete'de yayımlanmasından hemen sonra tapu ve kadastro genel müdürlüğünün 7.9.1987 gün ve 1400-01-11872 sayılı Genelgesinin yurt sathındaki teşkilatına göndererek 3402 sayılı kadastro yasasının 14, 16, 17, 45,46. maddelerinde belirtilen konuların her türlü araçla ilan edilmesinin ve mahalle ve köy muhtarlıklarına duyurulmasının gerekli olduğu bildirilmiştir. Bu genelgenin sureti dosyadadır ve özetle şöyle denmektedir. (Yeni kadastro kanununun vatandaşlarla hazinenin veya orman idaresi arasında cereyan eden davalarda veya kadastro tespitlerinde hak sahipleri lehine önemli hükümler getirmiştir. Bunun yanında evvelce Hazine adına tesbit edilen yerlerin şahıslara iadesi konusunda önemli hükümler taşımaktadır.

Bu hakların vatandaşlara iadesinde öncelikle idari çözüm yolları getirilmiştir. Vatandaşların mahkemeye başvurmadan önce bu işleri yapmakla görevli kadastro müdürlüklerine müracaat etmeleri kendi menfaatleri icabıdır... Kadastro kanununun 14, 16, 17, 45,46. maddeleride vatandaşlar lehine getirilen kolaylıkların vakit geçirilmeden ilgililere anlatılmalıdır.

(Bunun için bölgemizde bulunan her türlü iletişim imkanlarından yararlanılarak vatandaşlara iletilmesini ayrıca köy ve mahalle muhtarlıklarına gerekli duyurunun yapılmasının)

Bu genelgenin ilgililere duyurulmasından sonra yurt çapında kadastro müdürlükleri ve tapu sicil müdürlüklerine hatta kadastro mahkemelerine birçok başvurular yapılmış bu kuruluşlar adeta başvuru hücumuna uğramıştır. Vatandaşlar işgal ettikleri orman alanlarının ve Hazine adına tapuya tescil edilmiş yerlerin adlarına tapuya tescil edilmesini istemektedirler. Bu genelgede ilgililerin mahkemeye başvurmadan önce kadastro müdürlüklerine müracaat etmeleri bildirilmektedir. Halbuki Hazine adına tesbit edilmiş olan orman ya da diğer taşınmazların kişilere kadastro müdürlüklerince verildiği konusunda yasada herhangi bir hüküm bulunmamaktadır. Öyleyse genelgenin mahiyeti ve yayınlanma sebebini anlamak mümkün değildir.....

Anayasamızın 170. maddesi orman köylüsünün korunması başlığını taşımaktadır. Bu maddede (31.12.1981 tarihinden önce orman niteliğini tamamen kaybetmiş yerlerin orman sınırları dışına çıkarılması; orman içindeki köylü halkının kısmen veya tamamen yerleştirilmesi

Esas Sayısı:1987/31
Karar Sayısı:1988/13

için Devlet eli ile anılan yerlerin ihya edilerek bu halkın yararlanmasına tahsis edildiği) ilkesi getirilmiştir. Anayasanın 172. maddesinde güdülen amaç orman sınırları dışına çıkarılacak yerlerin devlet eli ile ıslah ve ihyasından sonra orman köylüsünün kısmen ya da tamamen yerleştirilmesidir. Yani orman rejimi dışına çıkarılan yerler ancak orman içindeki köylü halkının yerleştirilmesinde kullanılmaktadır. 3402 sayılı yasanın 45 ve 46. maddelerinde Anayasada bahsi geçen bu yerleştirilmeden bahsedilmeden o yeri kullanan kim olursa olsun tapusu varsa ya da 31.12.1981 tarihinden önce 20 yıl zilliyetliği var ise o kişi adına tesbit edilmelidir. Anayasanın orman sınırı dışına çıkarılan topraklarının hangi amaçla kullanılacağını sınırlayıcı biçimde belirtmiştir. Buna göre bu yerler devlet eli ile ihya edilecek ve bundan sonra orman içindeki köylü halkının kısmen veya tamamen bu yerlere yerleştirilmesi sağlanacaktır. Anayasamız bile orman rejimi dışına çıkarılan toprakların Devlet eli ile ihyasından sonra hangi amaçla kullanılacağını göstermektedir. Yani Devlet eli ile ihya edilmeden bu tür topraklar üzerinde hiçbir tasarrufta bulunmak mümkün değildir. Çünkü bu gibi taşınmazlar orman toprağı olduğu için toprak yasası ve meyil durumu ile erozyona çok uygun bir yapıya sahiptirler. Islah ve ihya edilmeden olduğu gibi kullanılması milli ekonomiye hiçbir yarar sağlamayacaktır. Aksine bu yerlerin birkaç yıl içinde çoraklaşıp çölleşmesine neden olacağı gibi bitişindeki orman rejimi içinde kalan yerlerin dahi toprak ve su verimine ve bitki örtüsüne büyük ölçüde zarar verecektir. İşte bu sebeptendir ki Anayasamızda bu tür yerlerin Devlet eli ile ihyasından bahsedilmektedir. Bu sebeple bu maddeler Anayasanın 171. maddesine de aykırıdır.

Bu davada 3402 sayılı yasanın 45. maddesi uygulanacağı gibi aynı yasanın 14. maddesinin 1. fıkrasındaki (... kuru toprakta 100 dönüme kadar ...) maddesinde uygulanacaktır. Bu madde hükmüne göre herhangi bir belge olmadan 100 dönümlük bir toprak parçasının 20 yıl süre ile çekişmesiz aralıksız malik gibi kullanan kişiye o taşınmaz adına tescil edilecektir. Yürürlükten kaldırılan 766 sayılı yasanın 33. maddesine göre bu miktar 50 dönüm olarak sınırlandırılmıştı. Yıllarca bu 50 dönümlük miktar üzerinden uygulama yapılmış yurt topraklarının büyük bölümünün tapulama ve kadastro işlemleri tamamlanmıştır. Milyonlarca kişi adına ancak her biri 20 dönümü geçmemek koşulu ile toplam 50 dönüm yer belgesinden zilyetliğe dayanarak tescil edilmiştir. Şimdi bu miktarın kuru toprakta 100 dönüme çıkartılması amacını anlamak mümkün değildir. Son senelerde Türkiye'nin nüfusu azalmamış, herhangi bir yerden toprak kazanılmamış, yurt sınırları genişlememiş, aksine her yıl Dünya nüfus artış standartlarından daha da fazla oranda olmak üzere Türkiye Cumhuriyetinin nüfusu artmıştır. 100 dönüm yerin bir kişi adına tescil edilmesi hiç toprağı olmayan yada yeterli toprağı bulunmayan vatandaşları hiçbir zaman toprak sahibi olamaması sonucunu doğuracaktır. Halbuki Anayasamızın 49. maddesi (Devlet toprağın verimli olarak işletilmesini korumak ve geliştirmek, erozyonla kaybedilmesini önlemek ve topraksız olan ve yeter toprağı bulunmayan çiftçilik ile uğraşan köylülere toprak sağlamak amacı ile gerekli tedbirleri alır) denmektedir. İşte belgesizden zilyetliğe dayanılarak 100 dönüm toprağın bir kişiye verilmesi keza orman rejimi dışına çıkarılan yerlerin hiçbir ön koşul aramadan tapu ve hak sahipleri ve zilyetleri adına tescil edilmesi Anayasamızın 44. maddesine aykırıdır. Ayrıca Anayasamızın 10. maddesindeki eşitlik ilkesine aykırıdır. Yurdun büyük bölümünün tapulama ve kadastro tespitlerinin önceki yıllarda yapılmış olması ve bu yerlerin birçoğunun kesin hükme bağlanmış olması o kişilerin aleyhine olacak eşitlik ilkesi bozulacaktır. Çünkü 3402 sayılı yasanın 12. ve geçici 4. maddesi uyarınca artık o kişilerin herhangi bir dava hakkı kalmamıştır.

Bu davada yine 3402 sayılı yasanın 17. maddesi hükmünde uygulanacaktır. Çünkü dava konusu taşınmazın evveliyatı ormandır. Orman örtüsü yok edilerek taşınmaz tarla haline getirilmiştir. Orman örtüsünün yok edilmesi ise ancak ihya işlemi sonunda mümkündür. 17. maddede orman sayılmayan devletin hüküm ve tasarrufu altında olan yerlerin ihyasından söz edilmektedir. Yasanın maddeleri dahi kendi içinde birbiri ile tutarsızdır. 17. maddede ancak

Esas Sayısı:1987/31
Karar Sayısı:1988/13

orman sayılmayan araziden ihya edilerek tarıma elverişli hale getirilen taşınmaz malların 14. maddedeki zilyetlik şartları da mevcut ise o kişi adına tescil edileceği yazılıdır. 45. maddede ise orman rejimi dışına çıkarılan yerden söz edilmektedir. Dava konusu taşınmazın orman rejimi dışına çıkarıldığı 22.12.1982 tarihine kadar orman olduğu ve orman rejimine tabi bulunduğu kesindir. O tarihten sonra orman vasfını kaybetmiştir. 17. maddede açıkça orman sayılan yerlerin ihmal ve ihya edilmesinin mümkün olmadığı yazılıdır. Yani ihmal ve ihya hükümlerine göre bir yeri zilliyetlikle iktisap edebilmek için o yerin orman sayılmaması gerekir. Orman olan yerlerin ise ihya edilmeden yani orman örtüsü kaldırılmadan tarla haline getirilmesi mümkün olmayacağına göre 45. maddenin zilyetlik süresinin ancak 17. madde karşısında orman rejimi dışına çıkarma işleminin kesinleştiği tarihten sonra başlaması gerektiği sonucu çıkmaktadır. Anayasanın 170. maddesine göre orman rejimi dışına çıkarılan yerlerin mutlak ihya edilmeye muhtaç yerlerden olduğu kabul edilmiş ve bu sebeple devlet eli ile ihya edilmesi gerektiğine işaret edilmiştir. İşte bu ihyadan sonra orman içindeki köylü halkının yerleşmesine tahsis edileceği kabul olunmuştur. Demek ki orman rejimi dışına çıkarılan yerlerin ihya edilmeden hiçbir suretle tasarruf edilmesi Anayasanın 170. maddesine göre mümkün değildir. Yine Anayasamızın 170. maddesinde bu konuda yasa çıkarılacağı yazılıdır. Bahsi geçen yasa 2924 sayılı yasa olarak çıkmıştır. Bu yasada bu tür toprakların nasıl değerlendirileceği gösterilmiştir. Şimdi yeniden bu 3402 sayılı yasanın 45. ve 46. maddeleri ile aynı topraklar hakkında önce çıkarılan yasa ile tutarsız ve o yasa hükümlerine uymayan kurallar getirilmiş durumdadır.

Yukarıda belirtilen nedenlerle Anayasaya aykırı hükümler taşıyan 3402 sayılı yasanın aşağıda yazılı maddelerinin iptali için Anayasa Mahkemesine başvurulması gerektiği sonuç ve kanısına varılmıştır."